

Előfizetési árak:

Év részre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy órá . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

viszsa nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Kvótatitkok.

Pécs, 1901. március 29.

Csak most tudtuk meg, hogy mekkora veszedelemtől szabadult meg Magyarország akkor, mikor az ellenzék erejének megfeszítésével kiugratta Bánffy bárót a miniszterelnöki bársonyszékből. A szolnoki dobokai államférfi szócsove, a „Magyar Szó” mai számában leleplezi a volt miniszterelnök kvótatervét, a mely, ha megvalósul, alkalmas lett volna az ország teljes anyagi romlását fölidézni.

Hogy Bánffy báró a magyar kvóta fölemelésén törte a fejét, az világos volt mindenki előtt, mikor 1896-ban választási jelszól adta ki a hiveinek azt a büszke kijelentést, hogy gavallér nemzet vagyunk, nem fogadunk el ajándékot Ausztriától. De hogy az udvar kegyének hajhászásában annyira menjen, mint ezt most leibszurnálja által büszkélkedve kikürtölteti, azt még Bánffy báróról sem mertük volna feltételezni.

Mint feltétlenül igaz és megtörtént dolgot mondja a „Magyar Szó”, hogy mikor ez előtt öt esztendővel Bécs és Budapest között a kvótamegújítási tárgyalások megindultak, az osztrákok minden áron a mi kvótánk felemelését akarták, de Bánffy miniszterelnök erről ballani sem akart. Egy napon azonban megjelent Bánffy Dezső ő felsége előtt és kijelentette, hogy *belemegy*

a kvótaemelésbe, sőt sokkal nagyobb kvótát ajánl meg magyar részről, mint a milyen magasat az osztrákok követelnek. Egyszerűen felajánlotta, hogy mi oly arányban járulunk hozzá a közös költségekhez, a *mily arány Ausztria és Magyarország lakosságának száma között fennáll.* Ez a számítási alap a mostani népszámlálás adatai szerint *42 százalékos kvótát eredményezett volna Magyarország terhére.*

Tudjuk, hogy a népesség arányszáma szerinti kvótát még Ausztriában is csak a magyargyűlölettel eltelt és kapzsiságukban határt nem ismerő túlzók mertek követelni, mert a józan gondolkozók ott is belátták, hogy a mikor anyagi terhek viseléséről van szó, képtelen dolog azt népesség fejtszáma szerint elosztani s azt követelni, hogy a koldus egyenlő adót fizessen a nábbal. A teherviselési képességet szabályozó nemzeti vagyon és munkajövedelem független a lakosság számától s az aránytalanság a tékepenzes és iparos Ausztria, meg a fölig eladósodott, földet turó magyar nép között tényleg olyan nagy, hogy a vagyonértéket és népjövedelmet véve számításba, a 30%-os kvótakulis is égbekiáltó igazságtalanság volt ránk nézve.

Számítási alapul tehát a tényleg fizetett állami adókat vették, bár ez is igazságtalan számítási alap, mert kedvez a közszolgáltatásokkal kevésbé megterhelt

osztrákoknak; de még ezzel a számításal is a politikai tekinteteket kellett előrántani, hogy Magyarország kvótáját 34.4 %-ra fölemelhessék. Bánffy báró azonban azt találta helyesnek, hogy számláljuk össze egyfelől az osztrák gyárosokat, bankárokat, nagytőkéseket és nagykereskedőket, másfelől meg a nyomorgó magyar kisiparosokat, eladósodott földmivéseket s az ekként kihozott számok arányában vessük ki a közösügyes költségeket a két államra.

Es ezt a képtelen eszmét azzal védelmezi, sőt dicsőíti a Bánffy-ujság, hogy ezzel az ő bálványozott nagy államférfia megmutatta volna, hogy a magyar ember a nagy nemzeti szempontokat nem váltja fel aprópénzre, hanem tud nobilis lenni, a mikor a nemzet erkölcsi érdekeiről van szó. Hogy micsoda nagy nemzeti érdeket szolgált volna ez a nobilitás, azt nem mondja meg a „Magyar Szó”, csak gyaníttatja, mikor dőlt betűkkel nyomtatja ki, hogy *42 százalékos kvóta döntő hatalmas lépés lett volna Magyarország egyenrangúsága felé.*

Tehát egyenrangúság a fizetésben, a melyhez a 42%-os kvóta még csak egy lépés, mert teljes egyenrangúság csak a Lueger-Wolf-féle túlzók eszményképét képező 50%-nál következett volna be és nem is kételkedünk benne, hogy Bánffy báró teljes erejével rajta is lett volna,

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A harctéren.

Irtá: *Musics Gy. Braniszlav. A „Pécsi Figyelő” számára szerzből fordította: Skrbies Tivadar.*

Kalotinában, egy a Dragomán-szoros mellett fekvő faluban, visszamaradtam valami hivatalos ügyben és most magam indultam a szoroson keresztül Dragomán »hán«-jaihoz, melyek mellett tegnap harc volt s a hol sergünk pihent. Éjszaka lett, mire a szoros közepén levő szétrombolt hidig értem. A hold gyönyörűen bevilágította az eget, a mely ugy tündöklött, mint egy leánynak a homloka. A nagy sziklák hatalmas árnyéka miatt sötétség uralkodott a szorosban, ott pedig, a hol a hold sugarai nyilást találtak, hatalmas sziklák vagy fényes mezőket világítottak be. A Jézseveica, mely az ut bal oldalán folyik, csak itt ott fehérlett és kellemes, de egyhangu zúgással töltötte be a völgyet, mint mikor az ember kagylót tesz a fülére.

Néhány ragadozó madár is elsurran a levegőben, fölrepül a magasba, szárnysubogása ugy hangzik, mint a szél zúgása, vagy mint a ló dobogása.

Óriási árnyékom majd eltűnik, majd ujra megjelenik; egyszer halaványabban, egyszer sötétebben. Hosszu köpenyegem csücskeit az övembe dugtam, jobb kezemben fogtam a gyepőt, bal kezemmel a szivart, egyetlen tár-

samat e vad csendességben. Az ut jobb és bal oldalán esőtől áztatott tűzhely nyomai látszanak. Talán itt melegedtek a megtávozott harcosok? Fent a sziklán fehér pontot láthat az ember, ijedt szőkevény-kecske legelte a száraz tövisbokor levelét.

A hidig, melyhez érkeztem, keskeny volt a szoros, alig maradt egy kis szabad tér az ut jobb és bal oldalán, egy negyedóra távolságnyira szép mező terül el, melyet csak a Jézseveica szel át, mely több ágra szakadva egész mocsarat képez, aztán eltűnik a hegyekben.

Tegnap, november harmadikán, kemény harcot vívtak itten. A harc kezdetben csak a dragománi szoros jobb és bal oldalán folyt; a kilencedik ezrednek, mely a bal oldalon küzdött, itt kellett leszállnia. Heves puskázás kezdődött, mert valami bolgár előcsapat foglalta el a helyet, melynek az volt a feladata, hogy a dragománi szorosban előrenyomuló csapatainkat ebben meggátolja. A kilencedik ezred nem hagyta el a teret, mert az ellenség az ellenkező oldalon foglalt állást és a hetedik ezreddel keresztüztűbe fogta az ellenséget. Az ellenség nem bírván a tűznek ellentállni, kénytelen volt állását elhagyni s csapatainktól üldözötve a töltés bal oldalán, Csépany felé menekült.

A mezőn most is látni a legyőzött ellenség táborának maradványait. Felfordított üstöket, a melyekből patakokban ömlött ki a katonáknak szánt leves; eloltott tűz maradványait, ruhadarabokat, tölténytáskákat, kése-

ket, fakanalakat, pléhserpenyőket, rongyokat és még egyéb a felszereléshez tartozó holmikat. Mindez szétszórtan feküdt; e maradványok között látni a tegnapi harc áldozatainak egyikét, egy bolgár katonát, kinek vállbojtjain ott diszeleg a 9 es szám. Bal oldalán, szíven találta a golyó, csak kevés ideig élhetett még, de nagy kinokat állhatott ki. Bal kezével felszakította az egész sebet szegény, mintha ki akarta volna tépni azt a darab ölmot, mely mélyen furódott mellébe; jobb kezét ökölre szoritotta s a feje fölé emelte, szemei nyitvák, ajkait véresre harapta. A sebtől véres vonal húzódik a földig, melyen egész tócsa képződött a most már megaludt vérből. A hó és az eső, mely reggel esett, megnedvesítette ritkás haját, beesett szemének üregében is viz gyűlt össze.

Midőn közelebb léptem hozzá, két-három károgó holló repült fel, melyek talán lakmározni is kezdtek a holttesten. A hold fénye bevilágította az egész mezőt s abban a mocsárban tükröződött vissza, mely ugy csillogott, mintha aranyból lett volna. A mezőt magas hegyek övezik, sötét árnyékuk köti őket egymáshoz, egyik hegyléc mellett ott emelkedik a másik, mely a távolban vékony, fehér cérnaszálhoz hasonlít és minél közelebb van hozzánk, annál világosabban látni kigyózó vonalait.

Messze, még nagyon messze, sötét folt látható az országúton, mely fokozatosan ereszkedik le és minél közelebb jön hozzánk, annál nagyobb lesz. Végre egy embercsoport bonta-

hogy ezt az egyenranguságot legalább a kvótában Magyarország nyakába sózza.

Azt mondja ugyan a leibzurnál, hogy a fizetésben való ez az egyenranguság meghozta volna egyenjoguságunkat egyekben is, mert Bánffy sokszor hangoztatta, hogy Magyarország egyenjoguságát csak békés uton, a dinasztia egyetértő támogatásával lehet kivívni.

Ugyan ugy-e? Hát nem biztosítja Magyarország egyenjoguságát, a teljes paritást szentesített törvényünk? Hisz a Bánffy báró ujságja egyenesen törvényszegéssel vádolja a dinasztit, ha azt állítja, hogy Magyarország egyenjoguságát még csak ezután és csak úgy kell és lehet kivívni a dinasztitól, hogy erőnket meghaladó áldozatokat hozunk és a jogokban való paritás fejében paritást vállalunk a fizetésben is.

Ha a jogokban való paritás, melyet a törvény dekretált, a valóságban nem érvényesült, a mint hogy tényleg nem is érvényesült, hát akkor a magyar kormányok kötelelességmulasztást követtek el, mikor a törvény rendelkezésének nem szereztek érvényt minden irányban. Ha pedig egyenjoguságunknak törvényben gyökerező érvényesülése a dinasztia ellenzésén szenvedett hajótörést, mint ezt a „Magyar Szó” okoskodása gyaníttatja, — nos akkor mi sem vagyunk kötve ahhoz a törvényhez. Mert a magyar nemzetnek nem az a politikai ideálja, hogy egy közös birodalomban egyenrangú ország legyen hazája az uralkodó többi országaival, hanem az, hogy önálló, független állam legyen, mint ezt az uralkodóházzal kötött törvényes szerződése biztosítja: önálló, független állam, a mely minden őt érdeklő ügyekben önállóan, másoktól függetlenül intézkedhessék és közösséget a másik állammal nem ismer másban, mint az uralkodó személyében.

Nem egyenranguság és dualizmus kell

kozik ki a sötétségből. Megvárom őket, mert e hegyek által körülvevett lyukban jobban érzi magát az ember, ha más is van mellette.

Foglyok voltak, öten és két katonánk kísérte őket. Egyikük kicsiny, fődetlen fejű ember, harc közben vesztette el sapkáját; bal vállán fehér batyu lóg, mely a bolgároknál a borjut helyettesíti, övébe két-három kanalat tűzött és egy pléhserpenyőt akasztott reája. A másik négy szintén batyival van megterhelve, alig néznek egymásra, nagyon szomorúak, csak az a kicsike meg batran és utközben beszélget katonáinkkal. Vállukon szintén ott van a 9-es szám.

Leveztem őket, hátha ismerik holt társukat; midőn a fődetlen fejű meglátta a holtat, összecsapta a kezét s elkezdett sirni, mint a gyermek; letérdelt a halott mellé, megtörölte kabátjával a halott véres, nedves arcát, azután hevesen megcsókolta.

— Ismered, ugye?

— Hogyne ismerném, egy faluból vagyunk, — felelt a fogoly bolgárul. Egy darabig hallgatott, hallgatott és szomorúan nézte holt társát. — Nincs senkije, — mondá, — nagyon szegény volt, más szolgálja volt.

Leültünk egy kicsit pihenni, mindegyikünk szótlan és gondteli. A fogoly is leült, kabátja ujjával megtörölte könyes szeméit, aztán szivarkát sodort. Midőn meggyújtotta, elkezdett holt társáról mesélni és sokat, nagyon sokat mesélt. Meg sem jegyezhettem magamnak mindent, de a fődolgozatra mégis emlékezem.

A halott neve Zotov Máne, nagyon sze-

nekünk, hanem állami önállóság és függetlenség. Nem akarunk mi pénzen vásárolni egyenjoguságot, hogy mint egy államnak fele — egyenlőknek tekintessünk ugyanannak másik felével, hanem egész állam akarunk lenni magunkban, a mely viseli a saját szükségleteinek terhét egészen és nem kénytelen folyton veszekedni egy másik állammal, hogy mennyit fizessen a mindkettőjüket egybefoglaló állam-egésznek azokra a költségekre, a melyek a saját állami önállóságának elnyomására szükségesek.

Hírek.

Pécs, 1901. március 29.

Menyasszony a börtönben.

— Egy kalandornő életéből —

Erősen franciás ízű regény számai futottak össze a rendőrségen. Magát a regényt csak néhai Maupassant tudná méltóan megírni, ha valamely csoda után újra életre kelne.

A hősnő egy csinos, de fölöttebb könnyüvérű hölgy. Olasz neve és szőke haja van. Hogy csakugyan olasz származású-e, az bizonytalan. A kicsapongó természete arra mutat. A hősnő különben egy éjjeli mulató-helyen is értékesítette a könnyüvérű voltát, azután hosszú ideig csatangolt a városban. Az erkölcstelen élet miatt a rendőrség M. Terézt kitiltotta a város területéről. A kitiltás dacára a múlt héten visszajött, amire a rendőrség komolyan intette, hogy nem szabad bejönnie s ezzel elküldte.

Egy gavallér védőszárnyai alá menekült a tüzesvérű hölgy. A gavallér egy két-három prédikátummal bíró hétszilvafás, a ki azonban anyagilag nem él oly fényesen. Ez az ur a lakásán tartogatta a hölgyet, de a rendőrség megtudta és letartóztatta, s a kitiltás megszegéseért tíz napi elzárásra ítélte, amibe az belenyugodott.

A dolog érdekesebb része most következik. Az illető ur el akarja venni a börtönben ülő hölgyet s felszólította a rendőrkapitány-

gényt, de jó volt, az egész falu szerette. Jó munkás és jó pajtás volt. Először egy embernél szolgált (a nevét elfelejtettem), aztán a molnárnál. Azután beleszeretett Szidov Górcse, a »kodsabasa« (bíró) leányába. Ez pedig a falu legszebb leánya. Górcse hallani sem akart róla. Egyszer úgy megverte a leányt, hogy a szomszédoknak kellett őt apja kezéből kiszabadítani. Meg akarta ölni, lábball taposta, mert a szemébe mondta, hogy nem lesz másé, mint a Máneé. Mit nem beszéltek a faluban: egyszer azt, hogy Záká (Zakának hívják) meg akart szökni atyjától és a városba akart menni, aztán meg azt, hogy az apja el akarta üzni és sok ilyen dolgot. Már egyszer el akarta rabolni atyjától, társakat fogadott és összebeszél Zákával is. Meghallotta ezt Górcse, elfogatta Mánet, a városba küldte a törvénybe, ott meg egy pár hónapot töltött szegény a börtönben. Három évig haragudtak egymásra Górcse és Máne. Górcse azt is megírta a törvénynek, hogy Manet, mint gonosztevőt üzzék el a faluból. Meg is jött a parancs, de talpra állt az egész falu, és bizonyította, hogy Máne nem gonosztevő. Az egész falu szerette Manet és az ő pártjára állott; egyrészt azért, mert bizony mindnyájan helyesnek tartották azt, hogy Záká Mánehez menjen nőül, mikor mást úgy sem szeret. Sokat beszéltek Górcsenak, adja a leányt Máneak és fogadja a házába, mert nagyobb baj is lehet. Máne jó fiu, jó munkás, Górcse háza is nagy és a jó munkás csak hasznára válhatik. De Górcse nem tűri, ha sokat beszélnek neki, a ki csak megemlíti

ságot, hogy miután ilyesformán az a nő az ő menyasszonya, bocsássa az ő felelősségére szabadon. A rendőrkapitányság nem volt hajlandó a kérelmét teljesíteni s most a »vőlegény« minden követ megmozdit, hogy kiszabadítsa kedvesét.

Itt még nincs vége a dolognak; a leány olyan vallomást tett, hogy ő tudni se akar arról, aki őt kiszabadítani igyekszik. Amellett a leány, ha kiszabadulna, nem röplülhet a »vőlegény« karjai közé, mert a rendőrség előbb illetőségi helyére toloncoltatja. A vőlegénynek tehát, ha csakugyan el akarja venni a leányt, előbb el kell menni érte s elhozni őt — ha tudniillik ez el akar jönni. . . . Az azonban bizonyos, hogy regénynek nagyon érdekesítő ez a história.

Ének az öngyilkosokról.

Egy töpörödött anyóka a vonat kerekei alá feküdt.

Meg akart halni.

Miért, miért nem — mellékes — de meg akart halni s a gőzmasina kereke egykettő végzett vele.

Iskolás gyerekek rossz bizonyítvány miatt, csitri pesztonkák a gazda haragjától rettegvé, éretlen leányok és tacsókók képzelt szívbeli keserőségek okából, javakorbéli férfiak sértett hiúság keltette érzékenységből, jómagukkal tehetetlen aggok — az Isten tudja miért — végtelen sorokban behunytt szemekkel ugranak az örök titok sötét örvényébe.

Pedig valamikor nem így volt!

Kevesebbet ér-e az élet, göröngyösebb-e az ut, vagy gyengébbé váltunk az idők folyamán?

Nem!

Nem az élet élet-utja más s a mi erőnk is a régi lenne, csak a szívünk zsugorodott össze, csak a bátorságunk fogy napról-napra.

Mert nem tudunk »szépen élni«, azért nem szabad »szépen meghalunk!«

Felünk a végtől és remegünk utközben is.

Gyávák, kétszeresen gyávák vagyunk, a kik nem merünk élni, de meghalni is úgy szeretnénk, hogy szinte játékszámbe menjen.

A hogy mindent játékuil üzünk, a barátságot, a szerelmet, a tisztességet, a hazafias-

előtte a dolgot, azzal összevesz, egygyel össze is verekedett. Pedig legjobb barátja volt neki az ember s most már egy éve, hogy ellenségek.

Mikor most a határra, a Szerbiával való háboruba kellett meunnie, Záká majd meghalt bujában. Megesküdött, hogy megteszi a mit ígért, ha mindjárt jó hírnevének rovására is. Az egész falu tudta már, hogy mit határozott Záká. Holnap gyűlnek össze azok, a kiknek háboruba kell menniök, összegyűl az egész falu, a rokonság, két falu jön össze s innen indulnak el. Aztán ennyi nép előtt akarta Záká Mánet megölelni, akkor aztán Górcse akarva, nem akarva, mégis odaadta volna, mert ez után a leány senkinek sem kell. Azt mondják, hogy az asszonyok tanították erre, hogy csak tegye meg, ha el is veszi jó hírét.

Persze, hogy Górcsa is megtudta a dolgot. Korán reggel gyülekezni kezdtek, a másik falubeliek is eljöttek; összegyűltek a férfiak, asszonyok, gyermekek; egész vásár lett. Azok, kik a háboruba mentek, virágokkal és levelekkel diszítették fel magukat, hozzátartozóik pogácsával és sajttal látták el őket. Itt van Máne is, a templom küszöbére ült és hallgat mint a sir. Senki sincs, a ki kikisérje, a ki megkínálja valamivel, de ez nem bántja annyira, mint az, hogy nem látta Zákát, nem mondott neki »Isten hozzád!«-ot, pedig megüzente neki egy asszonynyal s nem kapott feleletet. Egyszerre csak az a hír terjedt el az összegyűlt nép között, hogy Górcse a pincéjébe zárta Zákát, hogy egész éjjel zárva tartotta s hogy nem fogja kiengedni, míg a

ságot és minden egyéb ránk maradt avult ósi erényt.

Egyszer majd száz ezer év elmúltán az utolsó szivparány fog küzdeni az emberi bestialával s akkor lesz igazán veszve a játék a végtelenségig józan, szívnélküli leszarmozottjaink uralomra jutásakor!

Talán így kell lennie, avagy így lesz a nélkül, hogy így kellene lennie.

Megértitek-e Sokrates halálát, átértitek-e a martyrok fensőbbiségét, a szabadság ideáljáért küzdők halálmegvetését?

Figyeljétek csak, hallgassátok meg egymás szive dobogását és sokat, igen sokat meg fogtok érteni, a mit eddig meg nem értettek.

Több sziv és kevesebb önzés s a gőzmasina kerekéhez nem tapad majd annyiszor vér, embervér!

Napirend 1901. március 30-án.

Naptár: szombat, márc. 30. — Róm. kath.: Quirin. — Prot.: Quirin. — Görög-kel. (márc. 17.) Elek. — Zsidó: Nisan 10. — Nap két 5 óra 27 perckor; nyugszik 6 óra 10 perckor. — Hold két délután 1 óra 49 perckor; nyugszik 3 óra 5 perckor éjjel.

Időjelzés: A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hőemelkedés és helyenkint csapadék várható.

Színház: »Parasztibecsület«, opera; »Barátság-ból«, vígjáték.

— (A költségvetés szentesítése.) A hivatalos lap mai száma közli a folyó évi állami költségvetésről szóló királyi szentesítést nyert törvényt. E szerint az 1901. évre a magyar korona országainak rendes kiadásai: kilencszázhetven millió négyszázkilencvenhatezer ötszázhárom koronában; átmeneti kiadásai: harminc millió hétszázhetvenegyszer nyolcszázharmincnégy koronában; beruházási kiadásai: ötvenöt millió hétszázhetvennyolcezer nyolcvan koronában állapítatnak meg. A rendes bevételek 1.012.770.391 koronában, a rendkívüli bevételek 44.311.901 koronában állapítatnak meg. Így tehát az összes kiadás 1.057.046.417 koronát; az öss-

csapat el nem indul. Valami bolond elkiáltotta magát: »Törjük föl a pincét! Hogy mer egy nőt bezárni!« Egyszerre dorongokkal és puskákkal felfegyverkezett tömeg gyűlt össze Gorcsa háza előtt. Csak egy kicsi hiányzott, hogy csoda nem történt.

Ekkor kiállt a tér közepére Máne s ezt mondta: »Mit akartok? Ne csináljatok bajt! Zaka meg én megesküdtünk egymással Isten színe előtt, ezt mondom nektek is, hadd tudják az emberek. Gorcsa akár kilenc lakattal is elzárhatja a pincéjét!« Mindnyájan felvidultak és mondták: »Ugy van, mindnyájan tanuid vagyunk. Három falu fogja bizonyítani, hogy te megesküdtél Zákával!« Erre mindnyájan visszatértek a templomhoz.

Mikor indulásra került a dolog, elkezdtek vig dalokat énekelni, szólt a puska, — mindenki elbucszott rokonaitól és elindultak. De utjuk újból Gorcsa háza mellett vitte őket; Gorcsa pedig kiállt a kapuba s kezével intett: »Álljatok meg testvérek!« Mindnyájan megálltak. »Zaka, hozd ki a pálinkát,« — mondá az udvar felé fordulva; »te pedig Máne, gyere ide, csokolj meg!« Mi lelte ezt az embert? mindnyájan csak ezt kérdezték. Talán a szegyen elkerülése végett teszi, Isten tudja mi lelte! Maga Zaka hozta a pálinkát, Máne meg odament Gorcsához és kezét csokolt neki; nagyot durrantak a puskák és mindnyájan, de mindnyájan elkezdtek Máneval és Gorcsával csokolózni. Az asszonyok a házba húzták Mánet s ott időzött egy darabig de csak rövid ideig, mert nemsokára utnak kellett indulnia. Zaka sirva fakadt, Máne is sirt, de azért vig volt s táncolva járt az uton. — Így végződött a dolog.

Midőn az elbeszélő elmondta a dolgot, mindnyájan elhallgattunk, sokáig hallgattunk.

sses bevétel pedig 1.057.082.297 koronát tesz ki, vagy is a költségvetés 35 880 kor. pluszszal záródik.

— (Diákok öröme — diákok réme.) Kézeledik a husvét, a diákok öröme, mert ismét szünet lesz vagy tíz napig s nem kell tanulni, mi is volna ennél édesebb. Sok diáknak azonban keserű lesz a husvét szünet, mert bizonyítványt kell hazavinnie. Az még nem volna baj, de hát nem jó a bizonyítvány, tetszik tudni, négyes van benne, talán egy, avagy párosával, avagy több, minden esetre elég arra, hogy az édes szünetet megkeserítse. A mi diákjaink ma és holnap kapják ki a bizonyítványokat s ezzel megkezdődik a husvét szünet, melyet nemsokára a várva-várt nagy vakáció követ.

— (Katonai hír.) Dr. Csurgó Jenő, a 44-ik számú gyalogezred tartalékos segédorvos-helyettese Kaposvárott, tartalékos segédorvossá neveztetett ki.

— (Jelentés a vízaról.) A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A vizek tele vannak; a tettyei forrás vízszolgáltató képessége folyó hó 29-én reggel 4340 köbméter.

— (Kérelem.) Honthy István, lapunk segédszerkesztője kéri a »Hangok az éjszakában« címen legközelebb megjelenő verskötetnek ívtartóit és pártfogóit, hogy a gyűjtőveket és megrendeléseket címére, Pécsen (Mária-u. 1. sz., a »Pécsi Figyelő« szerkesztőségében) március 31-ig beküldeni sziveskedjenek. A 10—12 íves vaskos kötet megrendelhető a szerzőnél 2 koronáért.

— (Nagymérvű kanyarójárvány.) A pécsi járás Vasas és Somogy községeiben a kanyaró veszedelmes mérvben lépett fel. Különösen a kis gyermekek között pusztít a járvány, mely ellen a szükséges legszélesebbkörű óvintézkedések megtétele végett ma Trizler Rudolf dr., járásorvos és

— Most is, a háboruban, — folytatta tovább a fogoly, — vig volt mindig. Néhányszor azt mondta tréfaközben: »Mindnyájan el fogtok esni, csak én megyek vissza, a szivem sugja, hogy vissza fogok térni!«

Akaratlanul is a holttestre néztünk, melynek átázott haja úgy fényített a holdvilágnál, mint a selyem, szeme, jobban mondva az a két öreg, mereven tekintett az égre.

— Most meg . . . itt van, tette hozzá kevés idő múlva a fogoly, s Mánéra mutatott, fölkel, homlokán csókolta a halottat és ujjával megtörölte könyes szemét.

— Igen . . . itt van; Istenem! — mondá egyik katonánk, a ki a foglyokat kísérte.

Engem is nagyon meghatott a dolog, talán nem is hatott volna meg annyira, ha nincs mellettünk annak a hullája, a ki oly szerencsés volt, mikor a háboruba elindult és oly türelmetlenül várta a végét, nem is gondolva arra, hogy a mezősegen egy darabka ólom fogja szerelmes szívét átfurni. Fölkeltem s késemmel levágtam egy fűrtöt a halott homlokáról. — Nesze, mondám a fogolynak, — nesze, őrizd ezt! Te vissza fogsz térni, ha Isten úgy akarja, hazádba, faludba. Nesze: vidd ezt Zákának!

A fogoly hálásan tekintett reám, zubbonyából kivett egy piszkos kendőt, s ennek csücskébe kötötte a hajfűrtöt, aztán megint visszatette.

Fölkeltem; a foglyok tovább folytatták utjukat a szorosban lefelé, én is elindultam a magam utján. A hold épen akkor bujt el egy felhőske mögé, Csépanytól hideg szellő kezdett fujdogálni, előhírnöke volt ez a holnap ködös napnak, én meg az országutra tértem, mely óriási kigyóhoz hasonlóan tekerődött előttem.

Madarász Ákos tb. szolgabíró kiutaztak a járványtól megszállt községekbe.

— (Tél a tavasszal.) Nem panaszkodhatunk azon, hogy enyhe és rövid telünk volt az idén. Most, hogy már hivatalosan elmúlt a tél, tényleg mégis itt van, ujólag beékelte magát a tavaszi derűs napok közé, a melyeknek bár kellett volna már lenniök, a hivatalos tavaszban mégsem élveztük, mert nem voltak. Husvét lesz néhány nap múlva s ha így tart az idő, bizony fehér husvétunk lesz. Tegnap délután napsugaras idő volt, bár kissé hideg, este csillagos az ég és reggelig bokáig érő hó esett. Nem hiába március az idő, de mi lesz velünk áprilisban, ha esetleg áprilisi hangulatban lesz az időjárás? Ujra elő kell szedni a téli ruhát s a kandalló tüzét újra fel kell szítani, mert most még inkább érezzük a hideget, minthogy tudjuk, hogy tavasz van. Ugyancsak furcsa tavasz.

— (Iparos-tanoncok munkakiállítása.) A pécsi iparos-tanonciskolákban — mint minden évben, úgy az idén is — tanonc munka kiállítást rendeznek husvét első és másod-ünnepnapján. Az idei kiállítás igen érdekesnek ígérkezik s a belvárosi fiúiskolában lesz megtartva. Ugy halljuk, hogy a szebb tárgyak a miniszteriumhoz fognak felküldetni. Ezen kiállításra előre is felhívjuk közönségünk figyelmét.

— (Kiásvott ház.) Weisz Adolf, albertfalui lakos házfalát a napokban egyik éjjel eddig még ismeretlen tettesek kiásvták s az így nyert résen behatoltak a házba s egyik szobában, hol senki sem volt, mindent felforgatva, végre is egy szekrényt törtek fel s abból ellopták az ott levő ötven korona készpénzt. Az esetet csak másnap reggelre vette észre a káros, kinek feljelentésére most keresik a vakmerő tetteseket.

— (Névmagyarosítások.) Deutsch Nándor, körmendi illetőségű, kaposvári lakos vezetéknevének »Daniel«-re, Kohn Mór, körmendi illetőségű budapesti lakos vezetéknevének »Keleti«-re, Nápora György sztanisicsi illetőségű, budapesti lakos saját, valamint kiskoru gyermekei Mariska, Emilia és Anna vezetéknevét »Nemes«-re és Bloch Sándor, tolnai illetőségű, ugyanottani lakos, valamint kiskoru Gizella nevű gyermeke vezetéknevének »Barta«-ra kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedtetett.

— (Pórujárt tolvaj.) Korpusz János, magyarszéki lakos a minap észrevette, hogy pincéjében valami idegen jár. Nosza lesbe állt s csakugyan a pincéből füstölt hussal megrakodva jött fel Tabak János, szolga legény. A tolvaj, mikor a gazdát észrevette, vad futásnak eredt s a lopott húst az ut melletti csatornába dobta. Mindez hiába volt azonban, mert a tolvajt elfogták s most várja büntetését.

— (Pályázatok.) A siklói kir. járásbírósnál aljegyzői állás van üresedésben. Pályázati kérvények tizennégy nap alatt adandók be a pécsi kir. törvényszék elnökénél. A tamási kir. járásbírósnál egy irtóki állás van üresedésben. Pályázni április harmincadikáig lehet a szegvárdi kir. törvényszék elnökénél.

— (Mégkéselték.) Bruck Jakab, mohácsi lakost a minap saját udvarán két suhanc megtámadta és késekkel összeszurkálták. A tett elkövetésekor már sötét este volt s így a tetteseket a megkéselt ember nem tudta felismerni, mire pedig hozzátartozói segítségkérésére kirohantak, a tettesek, akkor már kereket oldottak. Most keresik őket.

— **(Meglopott figaro.)** Jenger Ferenc, daróci borbélyt nagy kár érte a minap. Elloptak tőle egy ollót, egy borotvát, egy hajnyírógépet s még egész csomó, a borbélyművészethez szükséges cikket. A meglopott figaro feljelentette az esetet a hatóságnál s most keresik a borbélyművészet eszközei után vágódó tolvajt.

— **(Halálozás.)** Özv. *Szeiller* Jánosné *Helmich* Anna életének 63-ik évében elhunyt. Temetése holnap (szombaton) délután 4 órakor lesz az Árpád-utca 19. számú házból a budaikülvárosi temetőben. Lelkiüdvéért ugyanaznap délelőtt féltíz órakor tartják az engesztelő misét a székesegyházban.

— **(Összetört kocsi.)** *Adám* Keresztély Pécsre akart behajtani. Az országuton aztán lovai valamitől megijedtek s feltartóztatlanul kezdtek rohanni. A gazda nem tudta őket megfékezni s félelmében kiugrott szerencsésen a kocsiból, mert a következő percben oly erővel ütődött a kocsi egy utszeli duchoz, hogy hátsó kerekei eltörttek, a lovak istrángja részben elszakadt. A szembejövőknek sikerült hosszas fáradozás után a lovakat megállítani.

— **(Tolvaj cseléd.)** A szegzárdbelvárosi plebánián szolgált *B. Prick* Borbála tolnai cseléd, a ki meglopta *Wosinsky* Mór apátplebánost és a nála lakó *Szendrói* József vármegyei közg. gyakornokot. Az apát szobájából egy aranyozott diszkosarat művirágokkal, *Szendrói* éjjeli szekrényéből pedig 2 arany gyűrűt csent el. A szarka-természetű cselédet Tolnán hallgatták ki, a hol tettét bevallotta és tőle a lopott tárgyakat elkobozta a csendőrség, melyek így visszakerültek jogos tulajdonosaikhoz.

— **(Megverte a cselédjét.)** *Tóka* Antal tegnap feldühödött *Rieser* Anna nevű cselédjére, mivel az két fányért összetört — mint mondja — véletlenül. Dühében aztán botot fogott s azzal úgy elverte a leányt, hogy az kinjában a földön hevert. A leány orvosi bizonyítványt vett ki s feljelentette kegyetlen gazdáját.

— **(Tüzeset Szegzárdon.)** Veres kakas szállott le a minap Szegzárdon, az új városban *Bence* József és *Lipovszky* Ádám házára. A tűz *Bence* József házában ütött ki, mely csakhamar lángba borította *Lipovszky* szomszédos házát is. A vészes elem mind a két házat elhamvasztotta dacára annak, hogy nagy igyekezettel láttak a tűzoltáshoz. A kár több ezer koronára rug.

— **(Megverte az apósát és feleségét.)** Kemény ember *Szegzárdon* *Szilgyi* József földműves, a ki a napokban vasvillával ment neki *Németh* Márton nevű apósának és feleségének. Apósát alaposan meg is sebezte, feleségét pedig fojtogatta, sőt lelővéssel fenyegette. A brutális embert feljelentették a csendőrségnek, a honnét az ügyet áttették a bírósághoz.

— **(Megenőkött a kórhaszból.)** A minap *Sárközi* Mihály kőborcigány és társa az őket kísérő szegzárdi városi rendőr elől megugrottak, de szerencsére csakhamar elcsipték őket a szőlőhegyek között. *Sárközi* Mihályt azután, mivel megbetegedett, a szegzárdi Ferenc-kórházba kísérték. A gonosz cigány innen a napokban éjjel megszökött és úgy eltűnt, hogy nyoma veszett. A szökést úgy követte el, hogy szétszakgatta az ágylepedőt és tűrőközt, melyekből köteleket font és az emelet ablakának vasrácsához kötve, azon

leereszkedett az udvarra, a honnan azután könnyen az utcára juthatott. *Sárközi* a szökést éjjel követte el.

— **(Szemüveges katonák.)** A közös hadügyminiszter elrendelte s így a honvédelmi miniszter is hamarosan meghagyja — mert a honvédség mindenben utána megy a k. u. k. hadseregnek — hogy a hadseregben szolgáló rövid-, vagy messzelátó katonáknak megfelelő szemüveget vegyenek, még pedig a kincstár számlájára.

Művészet, irodalom.

A Vöröskereszt-Egylet estélye.

Pécs, 1901. márc. 29.

A Magyar Orsz. Vöröskereszt-Egylet pécsi fiókja tegnap este színházunkban saját alapja javára díszelőadást rendezett. Emlékünkben van még a tavalyinak az emléke s ha az sikerült volt, a tegnapi fényes. Valóságos tündérestély volt az, a mit talán úgy álmodtunk át a színházban.

A pécsi Nemzeti Színház erkélyén egész nap kinn lengett a nemzetiszínű zászló, mely fenn hirdette előre, hogy tündérestély lesz. Estére kelve kigyultak a színház előtti iv-lámpák az előcsarnok összes lámpái égtek, s a nézőtérben pazar fény ragyogta be azt a díszes közönséget, mely a színházat színültig megtöltötte. A páholyok, a földszint s az erkély megtelt Pécs város előkelőségével s a pécsi szépek izléssel zompázó toalettjei káprázatos csillogást kölcsönöztek a háznak. A karzat is megtelt zsúfolásig. Csak nagy elvélve láttunk ebben az idényben, elég sajnós, oly gyönyörű házat, mit tegnap este. De volt is, a mi össze hozta ezt az álmodott közönséget. A díszelőadás hét számból álló műsora csupa érdekességből állott, melynek mindegyike külön is nagy vonzó erővel bírt. Alig ocsudtunk fel az egyik meglepetésből, immár a másik következett utána. De nem, nem jól mondtuk. Nem volt meglepetés az, a mit tegnap láttunk és hallottunk. Ezt vártuk a program után, s várakozásunkat a szereplők kielégítették.

A díszelőadást a pécsi 52. cs. és kir. gyalogezred zenekara nyitotta meg *Erkel* Ferenc nyitányával, melyet *Hunyady* László operához írt. A közönség nem igen figyelte a precíz játékot, melyet *Scharf* Róbert karnagy dirigált s csak a fortisszimókat hallotta — akaratlanul is, de ez is elég volt arra, hogy a zenekart, illetve karmesterét hatalmasan megtapsolja.

A program második pontjában *Csurgai* Adél, színházunk koloraturénekesnője énekelt a katona zenekar kísérete mellett. *Adám* A.-tól énekelt a *Bravour-változatokat* *Mozart* A. egy témája után. Valóban bravúr dallam, melynek elneveléséhez első sorban hangterjedelmre van szüksége a művésznak, második sorban pedig igazán kitűnő iskolára s óriási gyakorlatra. Felesleges azt mondanunk, hogy mindez *Csurgai* Adélban megvan. A variációkat, melyeket csak ritka tehetségű énekesnők képesek produkálni, énekelt — te gyűk hozzá — gyönyörűen. Nem szólunk azokról a szédítő futamokról most, melyeket a taktus korlátai közé szorítva hibátlanul énekelt el, nem a szédítő magasságról, melyben hangja mint igaz otthonában elkalandozott, hisz erről az oldaláról mindannyian jól ismerjük. Egy rengeteg nehézséget győzött le *Csurgai* tegnap, mely arról tesz tanuságot, hogy művésze nem csak öntudatos, hanem disztinált, klasszikus s finom érzékre valló. A változatok szédítő futamaiban kiemelte a dallamot, a témát, ez az, a miért csodáltuk. Nem mindenkinek sikerül ez, mert ez a nehézségek legnagyobbika az énekművészet terén.

De Csurgai páratlan művészetével s rendkívül hajlékony, készséges hangjával megmutatta, hogy minő művésznő. És most még inkább látjuk, hogy minő nagy vesztesége a pécsi szinpaduak az, hogy visszavonul, de némi kárpótlást nyerünk az által, hogy megmarad nekünk, pécsieknek s nem mondunk le a reményről, hogy alkalom adtán ismét gyönyörködtetni fog kiváló és irigylendő művészetével. A mint bevégezte a dallamot, a közönség, mely visszafojtott lélegzettel hallgatta őt, hatalmas tapsviharral jutalmazta s többször a lámpák elé hívta. Ritka diadalt aratott tegnap este.

Az estély másik érdekessége *Kalmár* Piroska volt, a ki most a budapesti *Vigszínház* tagja. Ő róla igazán elmondhatjuk, hogy a pécsi közönség kivence s csak sajnálkozni tudunk a felett, hogy nem vendégszerepelt nálunk; ezt az igazgatóság is sajnálhatja, mert ha valaki, akkor bizonyára *Kalmár* Piroska vonzott volna telt házat. Viszont láttuk a mi egykori naivánkat s legalább egy estére ismét nekünk játszott, a miénk volt. Egy régebbi francia vígjátékban aratott tegnap ismét nagy sikert. *Des Rosseaux* *As égérke* című páros jelenetében Bertát adta. Kedves játékát ismeri a pécsi publikum s nem győzött benne tegnap gyönyörködni. Nem kritizálunk most, nics mit kritizálni. A legnagyobb elismerésünket fejezzük ki művésze iránt, mely közvetlenségével biztosan hat s mely szeretetreméltó enjéből fakad. Örülünk a felett, hogy a művészt magaslatán nagyot emelkedett, mióta tőlünk elment s készségesen osztozunk amaz elismerésben, melyben a közönségtől részesült. *Nádassy* József Albinos ügyvédet alakította kedvvel és ambícióval. A sikerben ő is osztozott. Még egy másik műsorszámában láttuk *Kalmár* Piroskát. Egy francia monológot játszott még el az ő szinte utánozhatlan kedveségével. A tizenkilencéves lány hő szerelmét annyi bensőséggel interpretálta, mint az előbbiben az egérkétől való félelmét. Nem használja a hatásvadászó közhelyeket, de a benne élő művészetével kizsákmányolja a legkisebb szavakat, a legigénytelenebb mozdulatokat s oly mesteri kézzel domborítja ki az alakot, hogy más az talán nem is lehet, mint a hogy ő azt mutatta, s ha más lehetne is, de kedvesebb és szeretetreméltóbb semmiesetre sem, mint az ő alakításában. Mindkét esetben szünni nem akaró taps jutalmazta s többször a lámpák elé hívták. A közönség nehezen tudott megválni tőle.

A műsor negyedik száma képezte az estély fénypontját. Azt mondja a latin közmondás a szentirással: *Nemo profeta in patria sua*. S ennek mintegy cáfolatát láttuk tegnap. *Opris* Valéria hegedűművésznő játszotta el *Tartini* Ördög-trilláit. Maga a darab olyan, hogy a dicsőség napsugaraiban fürdő kész hegedűművészek veszik fel csak műsorukba. Erről megítélhetjük *Opris* Valéria művészetét. A zenemű nehézségein könnyedén túltesszi magát s a legnehezebb részleteket bravúrosan játsza el. Játéka biztos és könnyed modoru, ujjait szédítő gyorsasággal rakja a hurokra. Dupla és akkord fogásai kristálytiszták, futamai értelmeseek, trillái kifogástalanok, vonódobása mesteri. Kész művésznő. Láttunk tőle egy két mesterfogást a vonókezelésben s az újjrakásban egyaránt, melyek tökéletességét ritkán csodálhatjuk. Művésze nemcsak a fényes technikában nyilvánul. Egyik főérdeme az, hogy a sorok közt is olvas. Művészetében megnyilatkozik eredetisége, művészegyénisége is. A lelkét beleönti a hangokba. Nem pózol. Nemes egyszerűséggel mutatja be nagy tudását. Az a latin közmondás, mit fentebb idéztünk, csak annyiban nyer beigazolást, hogy nem tudjuk érdeméhez mérten méltányolni őt. A lelkesedés óriási nyilvánulására eljátszotta még *Hubay* csárda jelenetét s a frenetikus tapsra ugyancsak *Hubay* *Ablak alatt* című zenemű apróságát. Tanemény ő, a kinek fénye mindinkább nő s bearányozza városunkat.

Büszkék vagyunk rája, a ki Magyarország művészvilágának fényes csillaga leendő.

Fligl József zongora-művész, a ki Opris Valéria hegedűjátékát diszkrétén kísérte, a műsor hatodik pontjában Schubert *Impromptu*-jában ragyogtatta csillogó technikáját, mit a közönség igen-igen megtapsolt elannyira, hogy ismét a zongorához ült.

A fényes műsort Zichy Mihály festménye után Darócy Aladár dr., főispáni titkár rendezésében *A jó és rossz angyal* című élőkép fejezte be, a melyben *Piatsek* Virginié, *Littke* Lőrincné, *Komposcht* Anna, *Danzer* Miksáné, *Kelemen* Mózes drné, *Németh* Károly, *Andretsky* József, *Csernics* Jenő, *Csvetkovics* Lajos, *Dragonescu* Titus, *Fekete* Jenő, *Fischer* Ferenc, *Hainess* Elemér, *Hoffmann* Lajos, *Kammermayer* István, *Kerbolt* Daniel, *Nagy* Pál, *Piatsek* Emil, *Piatsek* Zoltán, *Pintér* János, *Szuly* Jenő, *Sárkány* Armin dr. és ifj. *Zelesny* Károly vettek részt. A minden ízében kitűnően sikerült diszeldadás negyed tizenegy óra után ért véget.

○ **Komoly irány,** könnyed szellem, határozott nemzeti törekvés jellemzi, a »Magyarország« politikai napilapot. Nem hajlong ide-oda, nem üzérkedik politikai meggyőződéssel, egyenes és nyílt, mint a magyar ember lelke, azért tért annyira közel a magyar nemzet szívéhez. A »Magyarország« a magyar hírlapirodalomban páratlan előhaladást tett. A művelt magyar társadalom befogadta, megkedvelte és nagyra nevelte úgy, hogy ma már a »Magyarország« a legelterjedtebb s legolvasottabb lapja a közönségnek. A »Magyarország« valósággal irányt szab és egyesíti maga köré a művelt magyar társadalmat. Bartha Miklós az ő páratlanul ragyogó tollával megragadta az elméket, úgy hogy politikai és társadalmi különbség nélkül mindenki meghajlik az ő

tollának szépsége és varázsereje előtt. A »Magyarország« minden sorában komoly s emelkedett, nem hódol a modern léhaságoknak, de eleven, gyors s szórakoztató. Azért kedvelt lapja a magyar családoknak. A »Magyarország« főszerkesztője Holló Lajos országgy. képviselő, felelős szerkesztője Lovászy Márton, a közgazdasági rész szerkesztője Lázár Pál műegyetemi tanár kivűlök közéletünk és iróink kitűnőségeinek egész sorozata tartozik a »Magyarország« kötetlékéhez. Így Dr. Baross János Móra István, ifj. Lónyay Sánderné, Gömbösné Galamb Margit, Vértessy Arnold és a régi és új írói nemzedék sok más jeles tagja. A »Magyarország« előállítási módja a modern technikai haladásnak igazi példaképe. Béccsel, Berlinnel s az ország nagyobb városaival direkt telefon-összeköttetéseket tart fenn, hirieit és tudósításait a leggyorsabban s a legalaposabb forrásokból meríti. Ez teszi lehetővé, hogy a »Magyarország« a többi lapokat egy fél nappal megelőzi. A »Magyarország« reggel már az ország legtávolabbi részeiben is ott van. Hozza a kimerítő országgyűlést, a bel- és külföldi törzsei tudósításokat, kitűnő regényeket, tárcákat, stb. stb. A »Magyarország« előfizetési ára egy évre 14 frt. negyedévre 3 frt. 50 kr. egy óra 1 frt. 20 kr. Az előfizetési pénzek postautalványon a »Magyarország« kiadóhivatalába Budapest, küldendők.

○ **Csurgay Adél bucsuja.** Szintársulatunk kedvelt primadonnája vasárnap bucsuzik el tőlünk, még pedig egyik legjobb szerepében a *Traviatá*-ban. *Csurgayt* az egész város közönsége egyformán nagyon szerette és fájlatja távozását. Erdemeit fölösleges külön felemlitenünk, mert hiszen a ki színházba járt, az nagyon jól tudja, hogy régen nem volt és talán nem egyhamar lesz oly kolo-

raturénekesnője a pécsi színháznak, mint ő volt. Közönségünk körében mozgalom indult meg, hogy ünnepi színházi estté tegyék *Csurgay* bucsuzását és méltó óvációkban akarják őt részesíteni.

Gergely Gizella, *Simon* Mariska és *Németh* János vasárnap délután a *Kis-Szőkevény* operettben bucsuznak tőlünk. Közönségünk mindhárom igen sajnálja, különösen pedig *Németh* Jánost, a ki már két éve egyik leghasznavehetőbb tagja és rendezője a pécsi színháznak.

Törvénykezés.

§ **Jótett helyébe jót ne várj.** *Cuni* József és veje Laskón hajtottak keresztül. A községi korcsma előtt megálltak, hogy betérvén a csárdába, egyet isznak. *Cuni* József, a mint leszállt a kocsiról, az uton látott egy zsákot, a melyet egy disznó rágicsált; a zsákban burgonya volt. Hogy a zsák veszendőbe ne menjen, elvette azt a disznó elől s szölt az éppen arra haladó községi birónak, hogy keresse meg a zsák gazdáját, hogy annak azt átadhassa. A biró eltávozott s nyomában jött ki a korcsmából *Vallay* János s káromkodások közt kereste a zsákot, a melyet *Cuni* kocsiján meg is talált. Erre *Vallay* patáliát csap, összecsendül a fél falu, míg végre a birónak sikerül őt lecsendesíteni. *Vallay* persze azt hitte, hogy *Cuni* el akarta a zsákot vinni. Az általános kimagyarázások után a *Cuni*-pár ko-

— El bizony. És mért ne mennénk? Végre is, ha Békelyné vezet be bennünket, már azért se fogjuk magunkat ott idegenül érezni.

— A... Hová? kérdezte most csodálkozva Bodola.

— Hová? Hat a holnaputáni estélyre, a hová téged is el kell vinnünk a szép kis özvegy kívánsága szerint.

— Igen. A Sziv-damához. Sietett megerősíteni a kapitány szavait Csertő Boldizsár. Az még csak a szép asszony... No ne féljen, reánk már, tisztelettel legyen mondva, nem veszedelmes. Közelebb jár a negyvenedik óshöz, mint a harmincadikhoz. Hanem azért még mindig szép asszony.

— S mi a neve? Sziv-dama?

— Igen. Coeur-dame. Tudja, annak hosszú históriája van. Elég annyit tudni belőle, hogy fiatalon elhagyta az urat. Az ember most többet részeg, mint józan s egész jelesen halad az elzűllés útján. Ő pedig estélyeket ad; ismerőzőket fogad és ebből, azaz hogy a nagy összeköttetései révén él. Tudja, nagyon alkalmas regényalak lehetne ám ez az asszony.

— Hagyjon fel a regényekkel, kollega. Hejh, ha én megírnám azt a regényt, a mit átéltem!

Bodola Henrik elegikus hangon mondta ezt és arcára a visszaemlékezés fájdalma ült ki.

— Persze, szerelmi história. Ejh, ne emlegessétek nekem folyton a szentimentális szerelmi históriákat! Mit ér a szerelem? A kit szeretünk, vagy az csal meg minket, vagy mi őt. Én sohasem tudnék egyet szeretni s még nem is szerettem soha.

— Nja, nem mindenki olyan könnyűvérű Don Juan

Csertő ur jóbarátja, azzal én is jóbarát lehetek. Ugy-e, Csertő?

Az aranykeretű orrcsipetű tulajdonosa lekötözött meghajtással adta meg a hízog hangon tartott kérdésre a választ és sietett az öreg ur közelébe, hogy hadd esenek át a megismerkedés szokásos formáin a kollegája és az aranyárgahaju asszony.

Hát ez hamar meg is történt. S még a zenekar nem is kezdett újabb darabba, az aranyárgahaju asszony már is jókedvvel emelte fel a poharát, melybe a fiatal kapitány ezalatt gyöngyöző pezsgőt töltött és kocintott első sorban az új ismerőssel.

Mielőtt azonban ajkához emelte volna a poharat, az öreg ur óvó aggódással sietett figyelmeztetni:

— Ne igyál, Klára! A pezsgő megárt.

— Pezsgő? ... Ej-ej, Gáspár kapitány ur, ki tette már megint ezt?

A fiatal kapitány nem akarta észrevenni a feddést és csitította az öreg urat:

— Hagyja el, kedves direktor ur! Csak egy gyűsznyi fér abba a kis pohárba.

— S én meg is iszom. De maga is kocintson. Szölt a szép asszony mosolyogva s poharát odértette Bodola Henrik poharához, miközben két szemei szinte simogató kedvességgel pihentek meg a fiatalember kipirult, zavart elámuló arcán.

S azután megérintette piros ajkait a habozó, gyöngyöző itallal az aranyárgahaju asszony, egész testében kéjeseen rázkódva össze a csipős ital hatása alatt.

És a társalgás ekkor áttért mindannapi dologra,

csira ült s tovább hajtott. A laskói erdőnél aztán elébök ugrott egy dorongos ember s mindkettőjüket alaposan elverte, mire ezek visszatértek a faluba s a bírót kérték, hogy kísérje el őket. — Mielőtt ismét utra keltek volna, benéztek a bíróval Vallay házához, a ki meglátván Cuniékat, vasvillát ragadott s újra elverte őket; mert ő volt a tettes az erdőnél is. Cuni József a verések következtében 56 napig volt beteg s egyik keze örökre használhatlan. A kir. törvényszék súlyos testi-sértés büntetésében mondta ki bűnösnek Vallay Jánost s ezért kilenc hónapi börtönrre ítélte őt jogerősen.

§ **Részegek.** *Kraner* Antal és *Bedő* Ferenc, hirdi lakosok, a múlt évben augusztus 20-án a községi korcsmában iszogattak s aztán berugtak s már orosz fővel összeszólkóztak. Az összeszólkózás hevében *Kraner* Antal kétszer székét ragadott s fejbe ütötte *Bedőt* úgy, hogy nyolc napig gyógyuló sérülést okozott rajta. Voltak *Bedő*n súlyosabb természetű sérülések is, de ezekre nézve beigazolták azt, hogy a sérült részegségében az udvaron elesett s ezen esés okozta azokat. Minthogy a könnyű testi-sértés magánvádra üldözendő s panaszos nem kívánta a vádlott megbüntetését, a kir. törvényszék az eljárást megszüntette.

§ **Gondnokság alá helyezések.** A kaposvári kir. törvényszék közhírré teszi, hogy *Vámos* Gyula, kaposvári lakos és özv. *Lots* Antalné, döröcskei lakos gondnokság alá helyezve.

Folyószám 178. Idénybérlet 177. Páratlan bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, szombaton, március 30-án:

A szikra.

Vigjáték 1 felvonásban.

Személyek:

Geran Raoul	Füredy G.
Renal Leonia	Kende Paula
Antoinette	Komlóssy Ilonka

Parasztbecsület.

Opera 1 felvonásban.

Személyek:

Santuzza	Zatocsil Gizella
Luccia	Szirmay Olga
Turridu	Kozma Pista
Aleo	Mezey Andr
Lola	Csurgai Adél

Holnap, vasárnap, március 31-én:

Délután 3 órakor fél helyárrakkal.

Kis szökevény.

Este fél 8 órakor rendes helyárrakkal.

Mártha.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetel.

1901. március 29. délután 2 órakor

Barometer (redukált) = 759.4 mm. —
 Hőmérsék = 4.6 °C.
 maximuma: 7.1 °C. } tegnap.
 minimuma: 0.5 °C. }
 Párányomás: 3.6 mm.
 Relatív nedvesség: 57. %
 Felhőzet: 4° Cum. NW.
 Szélirány s erő: W. 3. Harmatp. — 5.1 °C.
 Csapadék 24 órai: 2.8 mm. *
 Száraz, derült i. v.

Dr. Csirer.

Tanügy.

(**Tanítóválasztás Patacon.** A patacsi megüresedett községi iskolai tanítói állás betöltése végett tegnap tartották meg a választást, melyen *Vaniss* Sándor, pécsi járási főszolgabíró elnökölt. A választás egyhangú volt s *Blinarics* Gyula, volt magyarhertelendi tanító, választatott meg patacsi tanítóvá.

(**Pécs szab. kir. város iparos és kereskedő tanonciskolai bizottsága** tegnap délután ülést tartott. Jelenvoltak: *Beck* Gyula, *Csukás* Zoltán, *Dischka* Győző, *Eizer* János, *Gyimóthy* Gyula, *Hamerly* Imre, *Kindl* József, *Neumann* Ignác, *Rozsits* Sándor, *Schmelcer* Ferenc, *Schneider* István, *Szieberth* Nándor és *Vas* Bertalan. *Kindl* József elnök üdvözölte az ujonnan-választott tagokat és kérte támogatásukat. A múlt ülés jegyzőkönyve felolvasatott, és hitelesített. Ezután alelnökké egyhangúlag *Dr. Vas* Bertalan főgim. igazgatót választották meg, ki a bizalmat megköszönve, azt elfogadta. *Schneider* István felügyelő igazgató jelentette, hogy az iparos tanonc iskolában a tanítás április hó 11-től kezdve esteli időre lesz áthelyezve és pedig a belvárosi fiú iskolában elhelyezettben hétfő és péntek, az Ágoston tériben pedig kedd és csütörtök d. u. 5—7 óráig. A mi tudomásul vétetvén, ugyancsak a felügyelő igazgató jelentette, hogy ipartestület az iparos-tanoncok rendes évi munka és rajzkiallítását a husvéti ünnepek alatt rendezzi. A bizottság jutalmazásokra 60 koronát megszavazott. *Schneider* István felügyelő igazgató bejelentette, hogy *Repits* Virce igazgató tanító és *Sziebert* Róbert tanító betegségeknél fogva tanítani kéntelenek. Az első helyére *Magyar* Károly, utóbbi-éra pedig *Retter* Rezsőt helyettesítette az ülés *Sziebert* Róbert tanítónak betegsége folytá

Közben a zenekar bombardói elnyomtak sok hangokat s önkénytelen pauzák álltak be, mikor nem beszélt senki, csak hallgatta a zenét s lopva kerülte, titokban kereste egymás tekintetét.

Bodola legalább így volt az aranyárgahaju asszonyonnyal s legjobban az bosszantotta, hogy *Csertő* látja a zavarát es jelentősen tekintget reá.

Hanem az idő már éjféltre járt. A vendégek kezdtek hazafelé szállingózni s az öreg ur is megszólalt, a mint a zenekar elhallgatott.

— Talán mehetnénk haza, Klára. Judit is álmos már.

A kis leány igenlőleg bólintott s az asszony nézte az órát.

— Ejha, már tizenkét óra lesz. Hogy eljár az idő! Hát csak most már siessünk haza, apa!

Gáspár kapitány ekkorra már ott is állt az asszony köpönyegével kezében. *Csertő* a kis leányt segített az öreg urnak öltöztetni s így *Bodolának* nem jutott semmi szerep. Ő csak állt és majd elnyelte tekintetével az aranyárgahaju asszonyt.

— Maguk még persze itt maradnak? Kérdezte az s mindjárt hozzá is tette: Nem, nem; csak ne kísérjenek. Itt a papa. Nem akarom megfosztani magukat a mulatságtól. Nos hát Isten velük; mulassanak jól.

És kezét nyujtotta *Bodolának* s a másik kettőnek is. De mielőtt indult volna, odaszólt *Csertő*nek:

— Apropos! Holnapután eljönnek az estélyre, ugy-e? Hozza el magával *Bodola* urat is, kedves *Csertő*!

S nem is várva feleletet, ringó léptekkel sietett el,

egyik kezével az öreg ur karjába kapaszkodva, másikkal a kis leányt vezette.

Amint odakint az őszi éjjel sötétsége elnyelte a karsu, filigrán alakját, azok odabenn hárman szóltalanul ültek még egy ideig az asztalnál.

A csendet a fiatal rendőrkapitány szakította meg.

— No, Bódi, mért nem kérdezed *Bodola* urtól, milyen hatást tett rá a szép özvegy?

— Mért kérdezném? Ugy is látom. Felelte *Csertő* *Boldizsár* s elővevén szivartartóját, nagy szakérte'emmel igyekezett arra rágyújtani.

Bodola pedig nem felelt, hanem fenéig hajtotta fel az előtte álló pohár pezsgőt.

— Legalább kérdezősködnék utána, hogy kicsoda. De, ugy látszik, nem igen érdeklődik az új szépasszony ismerős viszonyai felől.

— Hát mondd el, kapitány ur. Te ugyis ismeresz mindenkit. Azért vagy rendőrkapitány.

Bodola ezt csak azért mondta, hogy szóljon valamit, *Csertő* *Boldizsár* azonban közbevágott:

— Ugyan mit kellene róla elmondani? Özvegy-asszony két esztendő óta. Az ura *Bélteky* Jákó, árvapénztáros volt a megyénél. Elkártyázott az árvák pénzéből huszezer forintot s főbe lőtte magát. Az asszony özvegyen, ezzel a most tízéves lánykával maradt utána. Bizony, ha az öreg *Kersics* Fülöp nem jól gazdálkodott volna, míg jószág-direktor volt egy grófi birtokon, most nem lenne mitől megélniök. Punktum. Eddig van az aranyárgahaju asszony históriája.

— Te, Bódi és csakugyan elmegyünk a Sziv-dámához?

három havi szabadságot adott a bizottság. A betegsége folytán szabadságot *Sirisaka* Andor tanító tiszteletdíját helyettese, *Kis Pal* Jánosnak utalványozták ki. Végül az ülés sürgősen megkeresni határozta a szabó és cipész tanoncok rajz oktatása tárgyában a városi tanácsot.

Közgazdaság.

Allatorvosi szolgálat a marharakodó állomásokon.

Pécs, 1901. március 29.

A földmivelési miniszter kivonatban közlése az állatorvosi közszolgálat államosításáról szóló 1900: XVII. t. c. 95000/900. F. M. számú végrehajtási rendeletéből a IX. fejezet, mely körülírja az állatorvosi szakszolgálatot a marharakodó állomásokon. E kivonat a következő:

148. §. A vasuton vagy hajón szállított állatok vizsgálatát minden marharakodóul engedélyezett vasuti vagy hajóállomáson a m. kir. földmivelésügyi miniszter által oda szakértőül kirendelt állatorvos végzi.

154. §. A kirendelt szakértő akadályoztatása esetén helyettesítéséről az I. foku hatóság gondoskodik.

155. §. A vasuti és hajóállomásokon (a szarvasmarhákon kívül, melyek eddig is a vizsgálat kötelezettsége alatt állottak) a lovak, öszvérek, szamarak, sertések, juhok és kecskék is megvizsgálandók a berakásnál. (Jegyzet: az 1888: VII. t. c. 20. §-ának e) pontja értelmében a kirakásnál csak akkor, ha az állatok más országból érkeztek.)

156. §. Azon állatszállítványok, melyek fel- vagy lerakása a kirendelt szakértők jelenlétében és vizsgálata mellett eszközöndő, *felrakás esetén a fél által 24. de legalább 12 órával előbb, vasárnap alkalmával 6, de legalább 3 órával előbb, lerakás esetén pedig az állomási főnök által a szállítvány megérkezése után azonnal a szakértőnek bejelentendő.*

Ugy a fél, mint az állomási főnök részéről rövid uton, írásban vagy táviratilag nyert meghívás vétele után a szakértőül kirendelt állatorvos elfoglaltsága mérvéhez képest a vizsgálat mikor leendő eszközéséről a felet kívánságához képest és annak költségére táviratilag, különben pedig írásban értesíti.

A mennyiben pedig hivatalos elfoglaltságánál fogva a vizsgálatot a szállító fél által kijelölt időben nem végezheti, ezt annak haladéktalanul tudomására hozza s egyidejűleg a szállításról helyettesét értesíti. Vizsgálata idejének beosztásánál figyelemmel tartozik lenni a szállítást teljesítő vonat vagy hajó közlekedésére.

157. §. A vizsgálatokért a szállító vagy a szállított állatokat átvevő fél terhére a következő díjak állapíthatnak meg: a) fuvardíj, b) állatorvosi munkadíj és c) vizsgálati díj.

158. §. A szakértő következő díjakat számíthat fel:

a) fuvardíjat és pedig: ha helyben teljesít vizsgálatot, a vasuti vagy hajóállomáshoz s onnan vissza, a helyhatóságilag megállapított bérkocsidíjat, — ha lakóhelyén kívül teljesít vizsgálatot és vasuton nem utazhatik, a fizetési osztályának megfelelő kilométerpénzt úgy az oda, mint a visszautazásnál; a fuvardíjakat, ha egy napon ismételve történik a kiszállítás, minden kiszállítás alkalmával külön felszámíthatja;

b) állatorvosi munkadíjat és pedig úgy helyben, mint székhelyén kívül az egy napra bejelentett állatoknak egy napon egy kiszállása alkalmával végzett vizsgálataért összesen 6 koronát; ha az egy napon szállításra bejelentett állatok vizsgálata körüli működésének befejezte után hivatik meg újabb szállítvány vizsgálatára, ezen újabb aznapi kiszállásáért külön 2 koronát.

159. §. Ha a kirendelt szakértő ugyanazon kiszállása alkalmával több szállító fél

állatait vizsgálta meg, fuvarköltsége és az előbbi szakasz alapján felszámítható 6, illetőleg 2 korona munkadíja egyenlő arányban osztandó fel azon szállító felek között, kiknek állatait egy-egy kiszállása alkalmával megvizsgálta.

A felosztásnál vasuti marharakodókon a megvizsgált állatok waggon, illetve fél waggon száma, hajószállításnál pedig darabszáma veendő alapul.

161. §. Az államkincstárt illető vizsgálati díjak minden megvizsgált állat után darabszám szerint fizetendők. E díjak összege állatfajonként a következő:

1. *Szarvasmarha*: a) 2 éven fölül a használat és súlyra való tekintet nélkül darabonként 30 fill.; b) 2 éven alul darabonként 30 fill.; c) borju 6 hónapos korig darabonként 5 fill.

2. *Ló*: a) 2 éven felül darabonként 50 fill.; b) 2 éven alul, továbbá szamar és öszvér korra való tekintet nélkül, kivéve a szopós csikókat, darabonként 30 fill.; c) szopós csikó darabonként 10 fill.

3. *Juh*: a) juh darabonként 4 fill.; b) bárány 6 hónapos korig darabonként 2 fill.

4. *Kecske*: a) kecske darabonként 4 fill.; b) gödölye 6 hónapos korig 2 fill.

5. *Sertés*: a) hizott sertés darabonként 10 fill.; b) sovány sertés darabonként 6 fill.; c) 6 hónapon aluli darabonként 4 fill.; d) szopós malac darabonként 2 fill.

□ **Védekezés a sertésvész ellen.** A földmivelési miniszter rendeletet intézett az ország valamennyi törvényhatóságához, melyben a sertésvész ellen való óvintézkedések pontos betartására ad utasítást. A rendelet utalva a sertésvész fokozatos csökkenésére kifejti, hogy a járvány tökéletes elfojtása csakis az óvintézkedések pontos betartásával érhető el. E végből a zárlatok szigorúan betartandók a fertőzött helyekről való ragályelhurcolások megakadályozására a sertésvásárok szigorúan ellenőrizendők, elrendeli továbbá a vásárterek tisztántartását és fertőtlenítését. Különösen felhívja a miniszter a hatóságok figyelmét arra, hogy a sertésvész szörványos fellépése esetén, a midőn 1—2 udvar csekélyebb számú állatszállítványának fertőzése miatt az egész község, sőt ausztriai kivittlét illetőleg az ily községgel szomszédos községek, zár, illetve forgalmi korlátozás alá kerülnek, igyekezzenek oda hatni, hogy a fertőzött udvarok sertésállománya mielőbb levágás útján értékesíthetők és a beteg állatok leszurása és a fertőtlenítés kellő fogamatosítása után a zárlat mielőbb feloldható legyen, így az illető község, illetőleg vidék sertésforgalma mielőbb felszabadulhasson. Utal végül a rendelet azokra a jelentékeny előnyökre, a melyek a gazdaközönségre a sertésstenyésztés emeléséből származnak, melynek egyik módja a sertésvész megszüntetése: a fontos közgazdasági érdekre való tekintettel meghagyja a hatóságoknak, hogy a rendeletben foglalt intézkedéseket kellő gondal fogamatosítsák.

□ **Közgazdasági hírek a vidékről.** Az az egynehány verőfényes nap, mely a közelmúltban előlegezte nekünk a tavasz gyönyöreit, kicsalta téli almából a garázdálkodó népet, mely igyekezett minél előbb pótolni azt a mulasztást, melyre a télutó szeszélyesen változó időjárása kényszerítette s már napok óta tart a tavaszi alá való szántás, meg a vetés. A mi az e munkához szükséges időjárást illeti, az, mikor a mezei munkát megkezdték, eléggé jónak ígérkezett. A beállott lanyhább időjárás folytán bekövetkezett olvadás, az utóbbi napok mérsékelt esőzései oly mérvben puhították meg a talajt, hogy nedvessége nem csak megkönnyítette a szántást, hanem siettet e az elvetett mag csirázását is. Annál rosszabb azonban a most hirtelen bekövetkezett hideg, szeles és erősen esős időjárás, mely nem csekély módon fenyegeti veszélylyel a gazdák reményeit, mert néhány napi erős esőzés igen könnyen kimoshatja,

vagy rothadásnak teheti ki az elvetett magot. — Szőlőtermelő gazdáink is a langyos idő beálltával szép reményekkel láttak neki a munkának. Már körülbelül négy hét előtt kibontották a takarásból szőlőiket s egy héttel később hozzáfogtak a nyéséshez. A most beállott hideg időjárás azonban az ő reményeik valóságát is veszélyezteteti, mert nem lehetetlen, hogy ha a hirtelen beállott időjárás állandóvá válik, a szőlők gyöngye hajtásai lefagynak. A különböző vidékekről érkező hírek szerint gazdáink szorongva figyelik most az időjárást, mert terméseik mostani stádiumukban kizárólag az időjárás szeszélyeitől függenek.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése március 29-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Percel* Dezsd elnök nagy izgalom közt nyitotta meg tizenegy órakor az ülést.

Győrffy Gyula napirend előtt bejelenti, hogy nem a *Rakovszky* István által keltett gyűlöletes presszió hatása alatt beszél, hanem teletelősége tudatában. Elmondja, hogy a *Rakovszky* által emlegetett beszélgetés a Nemzeti Kaszinó éttermében történt nyíltan és többek előtt. A mit *Rakovszky* mondott, elmondta a szabadelpártpárt értekezletén is.

Felkiáltások: Igaz!

Győrffy Gyula folytatja, hogy elmondta aggályait *Nagy* Ferenc államtitkárnak is. Szabadon beszélt; nem besugott, nem volt alattomos. Reméli, hogy a kereskedelmi miniszter elégtételt ad neki. *Rakovszky* Istvánnal szemben kijelenti, hogy annak *tette rosszhiszemű denunciació volt* és a miért mint nyomoruit gazembert állította oda a Ház elé, *nemtelen orvítamadást követett el.*

A tetszéssel fogadott beszéd után *Hegedüs* Sándor, kereskedelmi miniszter, erre kijelenti, hogy tegnapi szavai *Győrffy* Gyulára nem vonatkoznak. (Helyeslés.)

Rakovszky István sértő kifejezéseit visszavonja *Győrffy* Gyulával szemben. Csupán az illoyalitást tartja fenn: mert *Győrffy* nem szolt arról, hogy a pártban is beszélt. De a rágalmazóról fenntartja szavait. *Rakovszky* morális presszió alatt állott; azért kellett a dolgot elmondania, mert *Hegedüs* Sándor miniszter őt gyanúsította, hogy a rágalom terjesztésével boszút akart a többségen állani. Különben öt év előtt a félhivatalos lap a néppártot „vogelfrei”-nak mondta. *Rakovszky* védekezése siralmas benyomást keltett.

TAVIRATOK.

— **Politikai párbaj.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Rakovszky* István, országgyűlési képviselőt párbajra hívatta ki ma *Győrffy* Gyula, *Kabos* Ferenc és báró *Fielitz* Arthúr segédeivel.

— **A honvédelmi miniszter Abbaziában.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Febérváry* Géza báró, honvédelmi miniszter vejevel, *Korniss* gróffal és *Herzl* orvostanárral ma reggel a fumei gyorsvonaton Abbáziába utazott.

— **Tél a tavaszban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Balatonvidékről, főképp Keszthelyről, nagy havazást jelentenek.

— **Kalaposok sztrájkja.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Monzában ma háromezer kalapossegéd ki-mondta a sztrájkot.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések

Husvétii tojások * * * * *

Husvétii bonbonierek * * * *

Husvétii báránycák * * * * *

Husvétii nyulak * * * * *

nagy választékban jutányos árban

kaphatók

Oroszi Sándor

udvari cukrászdájában.

●●● Király-utca és Ferenciek-utca. ●●●

Felső-Havi-Boldogasszony-utca 42. szám
alatti

háza,

mely áll 8 kisebb lakás és kert-
ből jutányos áron

eladó.

Bővebbet „NÁDOR“-kávéház.

22. sz.

végrh. 1901.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó ezennel köz-
hírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírósnak
1900. évi V. III. 81. számú végzésével Hoszni
Lajos felperes részére Németh Béla alperes
ellen 508 kor. követelés s jár. erejéig elren-
deit kielégítési végrehajtás folytán alperestől
lefoglalt 689 koronára becsült ingóságokra, a fent
idézett pécsi bírósági 1900. V. III. 81/5. sz.
végzésével az árverés elrendeltetvén, annak
az alap és feltűlfoglaltatók követelése erejéig
is, a mennyiben azok törvényes zálogjogot
nyertek volna, alperes lakásán Pécsett, feren-
ciek-utca 36. sz. a. leendő megtartására határ-
időül 1901. évi április hó 12. napjának
délutáni 2 órája tüzetik ki, mikor a bíróság
lefoglalt butorok, lakásberendezés, zongora,
harmonium s egyéb ingóságok a legtöbbet igé-
rőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén
becsáron alul is el fognak adni.

Felhivatnak mindazok, kik az elérvere-
zendő ingóságok vételárából a végrehajtató
követelését megelőző kielégítéséhez tartanak
jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban
eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegy-
zékonyvból ki nem tűnik, elsőbbségi bejelen-
téseiket az árverés megkezdéseig alulírott ki-
küldöttél vagy írásban beadni, vagy pedig
szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő hirdetménynek a
bírósnak tábláján kifüggesztését követő naptól
számittatik.

Kelt Pécsett, 1901. évi március hó 26.
napján.

Engler Kálmán.

kir. bírósági végrehajtó.

Uj fényképészeti műintézet.

A n. é. közönség b. tudomására
hozzuk, hogy helyben **Jókai-tér 5.
sz. alatt**

fényképészeti

és

**nagyítási műintézetet
nyitottunk,**

hol fényképészeti nagyítások minden nagy-
ságban egész **életnagyságig**, egyes
személyekről, család, csoport
és **mellképek** a legfinomabb kivitelben
készülnek.

Kiváló tisztelettel

Kováts és Schlotter

fényképészeti műterem

PÉCS, Jókai-tér 5. sz.

Pécs, Király-utca 38. sz. alatt

egy pince

800 hektoliter jó hordókkal bérbe adó
ugyanott egy szoba és konyhából álló

lakás

és egy kisebb

bolthelyiség

olcsón bérbeadó.

Wagner Péter

szabó-üzlete

Ferenciek-utca 3. sz.

Készít férfi, gyermekruhákat

meglepő olcsó árért

és a legujabb divat szerint **esetleges
megrendelésnél** egy levelező-lap
elegendő és akkor házhoz is
elmegey.

Legjobb készítményü

butorok

legolcsóbban vásárolhatók

FEHÉR BÉLA

butor-raktárában

Pécsett, Apáczá-utca 2. sz. a.

(a Takarekpénztári új palotában.)

Külön osztály kárpitos butorokra.

Megérkezett

nagy választékban, divatos formákban és a legkülönlegesebb színekben

a tavaszi és nyári kalap-szállítmányom,

miért is kérem a t. c. közönséget, hogy **tavaszi és nyári, férfi
és gyermek-kalap** bevásárlását nálam eszközölje.

Pontos kiszolgálás!

. Olcsó árak!

Nagy választék!

A t. c. közönség nagyérdemü pártfogá-
sát kéri

tisztelettel

Pécs, 1901. március hóban

Kovács Ignác,

kalapos.

Irgalmasok-utcája 15. sz.